

YASİN SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ya Sin.
- 2-3. Resûlüm! Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki, sen, Allah tarafından insanlara gönderilmiş peygamberlerdensin.
4. Dosdoğru bir yol üzerindesin.
5. Bu Kur'an, çok güçlü, rahmeti herşeyi kuşatan Allah tarafından indirilmiştir.
6. Sen, ataları uyarılmadığı için, kendileri de ilâhi vahiyden habersiz olan bir toplumu uyarman için gönderildin.
7. Onların çoğu hakkında, ilâhi hüküm hak olarak kesinleşti. Artık onlar, imân etmezler.
8. Biz, onların boyunlarına, çenelerine kadar dayanan halkalar geçirdiğimiz için Hakka boyun eğmezler.
9. Onları, önlerinden bir set, arkalarından bir set çekerek, çepeçevre kuşattık. Artık göremezler.
10. Onları uyarsan da birdir, uyarmasan da. Artık inanmazlar.
11. Sen, ancak Kur'an'a uyan ve görmediği halde Rahmân'dan sakınan kimseleri uyarabilirsin. Onları, Allah katından bir bağışlanma ve güzel bir mükâfatla müjdele.
12. Ölüleri diriltecek olan, onların yaptıkları işleri ve bıraktıkları eserleri yazan da Biziz. Zaten Biz, herşeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) tek tek kaydettik.
13. Resûlüm! Mekkelilere, o şehir halkını (Antakyalıları) örnek ver. Oraya elçiler gelmişti.
14. Kendilerine iki elçi göndermiştik. Fakat onlar, ikisini de yalanladılar. Biz de, bir üçüncüsü ile onları destekledik. Onlar: "Biz size, doğru yolu göstermek için gönderilmiş elçileriz" dediler.
15. Şehir halkı (Antakyalılar): "Siz de bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz. Rahmân, hiçbir şey indirmemiştir. Siz, ancak yalan söylüyorsunuz" dediler.
- 16-17. Elçiler: "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz. Bize düşen, apaçık bildirmektir" dediler.
18. Şehir halkı (Antakyalılar): "Biz, sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer iddianızdan vazgeçmezseniz, sizi taşlarız. Bizden size, can yakıcı bir azap dokunur" dediler.
19. Elçiler ise: "Uğursuzluk, sizin kötü işlerinizin neticesidir. Yoksa size öğüt verilmiş olmasını mı uğursuzluk sayıyorsunuz? Gerçekten siz, haddi aşan bir topluluksunuz" dediler.
20. Sonra bir adam, şehrin öbür ucundan koşarak geldi ve: "Ey kavmim! Size gönderilen elçilere uyun."

21. Sizden hiçbir karşılık istemeyen bu kişileri dinleyin. Çünkü onlar, doğru yoldadır.
22. Ben, niçin beni Yaratana kulluk etmeyeyim ki?
- Siz** de hepiniz O'na döndürüleceksiniz.
23. Ondan başka ilâhlar mı edineyim? Eğer, Rahmân olan Allah, bana bir zarar vermek isterse, onların aracılığı bana fayda vermez. Ve onlar, beni kurtaramazlar.
24. O taktirde ben, apaçık bir sapıklık içinde olurum.
25. Kuşkusuz ben, sizin Rabbinize imân ettim. İşte bunu benden duyun” dedi.
- 26-27. Sonra ona, “Haydi gir cennete” denildi. O da: “Keşke kavmim, Rabbimin beni başısladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını bilseydi” dedi.
28. Onun (Habibün Neccar'ın), kavmi tarafından öldürülmesinden sonra, Biz onun kavmine, gökten bir ordu indirmedik. İndirecek de değildik.
29. Korkunç bir ses, onlara yetti. Yok olup gittiler.
30. Yazıklar olsun o kullara ki, ne zaman onlara bir peygamber gönderilse, onunla alay ederlerdi.
31. O Mekkeli kâfirler görmedi mi ki, kendilerinden evvel, nice nesilleri yok ettik de, bir daha geri dönmediler.
32. Bütün ümmetler, kıyamet gününde, toplanıp huzurumuza getirileceklerdir.
33. Ölmüş yeryüzü de, onlar için ibret alınacak delildir. Biz, o ölmüş yeryüzünü diriltir, oradan ürünler çıkarırız da, onlardan yer dururlar.
- 34-35. Meyvelerinden yesinler diye, Biz, o ölmüş yeryüzünde, hurma ve üzüm bahçeleri varettik. İçinden pınarlar fıskırttık. Bütün bunları, onlar kendi elleriyle yapmadı. Öyleyse, neden şükretmezler?
36. Bitkilerden, kendilerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden, bütün çiftleri yaratan Allah, her türlü eksiklikten uzaktır.
37. Gece de onlar için bir delildir. Gündüzü ondan sıyrıp aldığımızda karanlıkta kalıverirler.
38. Güneş de onlar için bir delildir. Kendisi için belirlenen yörüngesinde akar gider. Bu, kudreti herşeye üstün olan ve ilmi herşeyi kuşatan Allah'ın takdiridir.
39. Ay'a gelince, onun için de bir takım duraklar takdir ettik. O da, kurumuş hurma dalı gibi, ince yay halini alıncaya kadar incelik.
40. Ne güneş aya yetişir, ne gece gündüzü geçer. Hepsi de kendi yörüngesinde yüzer gider.
- 41-42. Onlar için bir delil de, insan neslini dolu gemilerde taşımamız ve bunun gibi daha nice binekleri onlar için yaratmış olmamızdır.
43. Dilesek, onları boğuveririz de, ne yardım eden bulunur, ne de kurtaran.
44. Ancak, Bizden erişecek bir rahmetle kurtulurlar. Ve kendileri için takdir edilen bir zamana kadar yaşarlar.
45. Onlara: “Sizden evvel geçmiş olanlara bakıp da ibret alın ve sizi bekleyen gelecekte sakının. Böylece Allah'ın rahmetine erişirsiniz” denildiği zaman, yüz çevirdiler.
46. Zaten, ne zaman Rablerinden bir âyet gelse, yüz çevirirler.

47. Onlara: “Allah’ın size verdiği rızıklardan başışta bulunun” denildiğinde, imân edenlere: “Allah’ın dilediği taktirde doyurabileceği kimseleri biz mi doyuralım? Siz, apaçık bir sapıklık içindesiniz” derler.
48. Bir de Mekkeli kâfirler: “Eğer doğru söylüyorsanız, söz verdiğiniz kıyamet ne zamandır?” derler.
49. Onlar, birbirleriyle çekişip dururken, kendilerini ansızın yakalayacak tek bir çığlık bekliyorlar.
50. İşte o zaman, artık ne bir vasiyet yapabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.
51. Ve ikinci defa sura üflenir. Onlar, kabirlerinden kalkıp, Rablerinin huzuruna koşarlar.
52. “Eyvah başımıza gelenlere! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Allah’ın vadettiği şeydir. Demek peygamberler doğru söylemiş” derler.
53. Herşey bir çağrıdan ibarettir. Bir de bakarsın, hepsi huzurumuzda toplanırlar.
54. O gün, hiç kimseye haksızlık yapılmaz. Ancak, yaptıklarınızın karşılığını görürsünüz.
55. O gün cennetlikler; Sevinç içinde,
56. Hanımlarıyla beraber gölgeliklerde, koltuklarına yaslanırlar.
57. Orada, onlar için meyveler ve diledikleri herşey bulunur.
58. Rahmet sahibi Rablerinin sözü, onlara “Selâm”,
59. Suçlulara ise; “Ey suçlular! Bugün mü’minlerden ayrılın” olacaktır.
60. Ey Ademoğulları! Ben size; “Şeytana kulluk etmeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.
61. Bana kulluk edin, doğru yol işte budur” demedim mi?
62. Cidden o, pek çoğunuzu saptırdı. Niçin hiç düşünmediniz?
63. Onlara: “İşte bu, size söz verilen cehennemdir.
64. İnkârınızdan dolayı, girin oraya” denilir.
65. O gün ağızlarını mühürleriz. Yaptıklarını bize; elleri söyler, ayakları da şahitlik ederler.
66. Eğer dileseydik, gözlerini kör ederdik de, doğru yolu bulmak için koşuşurlardı. Fakat o durumda, nasıl göreceklerdi?
67. Eğer dileseydik, şekillerini değiştirip, oldukları yerde donduruverirdik. Ne ileri, ne de geri gidebilirlerdi.
68. Kime uzun ömür verirsek, onu ihtiyarlığa uğratar ve çaresiz bırakırız. Hiç düşünmüyorlar mı?
69. Biz, peygambere şiiir öğretmedik. Zaten, bu ona yakışmaz. Ona vahyedilen, sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur’an’dır.
70. Kur’an’ı ona verdik ki, kalbi diri olan akıl ve idrak sahiplerini uyarsın ve kâfirlere olan sözümüz gerçekleşsin.
71. Görmediler mi? Biz kudretimizle, onlar için, nimet olarak hayvanlar yarattık.
72. O hayvanları, kendilerine boyun eđdirdik. Kimine binerler, kiminin de etinden yerler.
73. O hayvanlarda, kendileri için daha nice faydalar ve içecekler vardır. Halâ şükretmeyecekler mi?

- 74.** Tuttular, bir de kendilerine yardımları dokunur diye, Allah'tan başka ilâhlar edindiler.
- 75.** Onlara, ilâhlarının bir yardımını dokunmaz. Onlar, ilâhlarını koruyan hazır askerlerdir.
- 76.** O halde Habîbim! Onların sözü, seni üzmesin. Biz, onların gizlediklerini de biliriz, açıkladıklarını da.
- 77.** O inkârcı insan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmedi mi ki, şimdi apaçık düşman kesiliverdi?
- 78.** Nutfeden (spermden) yaratılışını unutup “Çürümüş kemikleri kim diriltecek?” diyerek bize misal getirmeye kalkıştı.
- 79.** Habîbim! De ki: “Onu ilk önce kim yaratmışsa, tekrar o diriltecek. Gerçekten o, her türlü yaratmayı bilir.”
- 80.** O Allah ki, sizin için yeşil ağaçtan bir ateş yaratır, siz de ondan tutuşturur durursunuz.
- 81.** Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratamaz mı? Elbette yaratır. O; herşeyi yaratan ve herşeyi hakkıyla bilendir.
- 82.** Bir şeyi dilediğinde, O'nun buyruğu sadece “ol” demektir, hemen oluverir.
- 83.** O hâlde, herşeyin hüküm ve tasarrufu elinde olan Allah'ın şanı çok yücedir. Siz de ancak ona döndürüleceksiniz.